

[Palle Simonsen]

Jeg skal ikke komme med mange bemærkninger her i anden omgang, men dog anføre et par betragtninger til udenrigsministeren.

I spørgsmålet om Norden som atomvåbenfri zone og den norske statsministers rolle i denne sammenhæng lagde udenrigsministeren mig nogle ord i munden, som jeg ikke mener er korrekte. Jeg vil gerne have lov til at citere, hvad jeg sagde i første omgang. I relation til dette at koble Norden som atomvåbenfri zone sammen med spørgsmålet om det, man kalder atomoprustning i Europa, sagde jeg, at det for os er en bekræftelse på, at debatten om Norden som atomvåbenfri zone også skal anvendes til at skabe mistillid til NATO-beslutningen i 1979 om opstilling af 572 mellemdistanceraketter. Det er således også et led i et propagandafelttog. Dermed tænker jeg naturligvis i første række på forespørgslen og den måde, den er formuleret på. Men når udenrigsministeren kommer ind på det emne, vil jeg dog alligevel benytte lejligheden til at sige, at når vi ved flere lejligheder har kaldt temaet for et fantom, hænger det sammen med, at det har været svært at finde den dybere baggrund for, hvorfor f. eks. den tidligere norske statsminister på et tidspunkt kastede sig så stærkt ind i debatten om dette emne. Det er blevet fremført af en række fremtrædende udenrigspolitiske kommentatorer gennem de senere måneder, at der var én forklaring på, at den tidligere norske statsminister gjorde det. Det er ikke den, at han virkelig troede på tanken, men at man brugte det som en slags afledningsmanøvre fra det store problem, man fik i forbindelse med debatten omkring forstærkningsaftalen og depoterne i Norge. Det tror jeg ikke kan afvises, at det var en mulighed, man dér benyttede, altså at temaet spillede en rolle i forsøget på at komme væk fra debatten om forstærkningsaftalen – uden at der i virkeligheden var den helt store tro på indholdet.

Om det andet spørgsmål, som udenrigsministeren var inde på i forholdet til mit indlæg, nemlig forholdet NATO-landene imellem, vil jeg godt sige: naturligvis skal der være en frugtbar dialog mellem medlemslandene i NATO, derom kan der ikke herske nogen tvivl, og naturligvis må vi alle bestræbe os på at vejlede hinanden og rådgive hinanden med henblik på at nå frem til enighed, men når der overhovedet bliver tale om et diskussionstema, er det, fordi jeg mener, der

er en vis tilbøjelighed til – det er ikke en kritik af udenrigsministeren, men det er en kritik af mange, der deltager i debatten både her i landet og i andre vesteuropæiske lande – at man i større og større udstrækning kritiserer, hvad USA foretager sig, og søger at finde undskyldninger for, hvad Sovjet foretager sig. Denne udvikling er farlig. Det skal ikke tages som udtryk for, at man ikke kan kritisere USA. Selvfølgelig kan man det.

Hvad angår dagsordenerne skal jeg ikke begynde at kommentere hver enkelt dagsorden, men blot sige, at det ville være naturligt efter en debat som denne at tage udenrigsministerens redegørelse til efterretning. Jeg takkede allerede for den i forbindelse med mit første indlæg, så det er ikke svært for mig at tage den til efterretning, og jeg mener, at det ville være en værdig udgang på denne debat.

Arentoft (FP):

Hr. Gert Petersen sagde, at europæerne må holde op med at være gidsler for USA. Det er netop et eksempel på det, jeg talte om i mit første indlæg, at USA skal gøres til den stygge ulv. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at Danmark er medlem af NATO sammen med USA, og det er helt sikkert, at NATO uden USA er helt urealistisk.

Hr. Arne Melchior sagde, at freden ikke vindes ved svaghed. Man kan minde om, at for 43 år siden vendte premierminister Neville Chamberlain hjem til England fra et møde i München med Adolf Hitler og udtalte de bekendte ord: »Fred i vor tid, fred med ære«. Kort efter fik vi anden verdenskrig. En kombination af frygt, svaghed, ønsketænkning og vildført idealisme fik de alvorligste følger. Forskellen på dengang og nu er, at der ikke var balance og ej heller nogen vestlig forsvarsalliance som nu.

Udenrigsministeren har været inde på SNU, efter at det først var blevet nævnt af hr. Palle Simonsen. Vi skal ikke drøfte SNU her i dag, men jeg har i dag stillet et spørgsmål til udenrigsministeren i samme anledning, og jeg kan da sige, at et fremtrædende medlem blandt de politiske medlemmer i udvalget i pressen har udtalt, at han overvejer sin stilling og påtænker muligvis at trække sig ud af udvalget. Jeg har den modsatte holdning. Jeg vil blive i udvalget, idet jeg